

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven in de Verstrooiing: Intens Verlangen naar God (1 Petrus 2:1-10)

Welkom terug bij onze vers-voor-vers studie van 1 Petrus. Vandaag beginnen we met hoofdstuk 2. In dit gedeelte geeft Petrus ons enkele instructies over hoe gelovigen moeten leven en spreekt hij over onze identiteit in de Messias.

Maar voordat we beginnen, volgt hier een korte samenvatting van wat we vorige keer hebben besproken:

1. Petrus begon zijn instructies door te benadrukken hoe belangrijk het is om je verstand op de juiste plaats te krijgen. Hij zegt: "[Omgord de lendenen van uw verstand](#)" en wees "[nuchter](#)" (1 Petrus 1:13). Ons verstand - onze gedachten en bedoelingen - moet onze emoties en verlangens beheersen, zodat we de vijand kunnen weerstaan en gericht kunnen blijven op onze roeping.
2. Die roeping houdt ook in dat we in *heel* ons gedrag heilig zijn. Petrus beroept zich op de Schrift, in het bijzonder op Leviticus, als basis voor zijn vermaning om heilig te zijn. Leviticus beschrijft hoe heilig gedrag er vanuit Bijbels perspectief uitziet. Heilig gedrag omvat onder andere zaken zoals het eren van je ouders, zorgen voor de armen, het houden van de Sjabbat en het niet eten van onrein vlees.
3. Onze roeping om heilig te zijn betekent dat onze prioriteiten en waarden niet overeenkomen met de prioriteiten en waarden van de wereld. Dit zal een conflict veroorzaken met de wereld om ons heen. Sommige mensen zullen ons niet mogen en zullen ons zelfs vervolgen vanwege onze overtuigingen. Andere mensen zullen echter door ons getuigenis tot God worden aangetrokken.

In hoofdstuk 2 gaat Petrus ons verder uitleggen wat het betekent om te leven als een gehoorzaam kind van God (1 Petrus 1:14). Laten we gaan lezen wat hij zegt:

1 Petrus 2:1-3

[Leg dan af alle slechtheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij. En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien, indien u tenminste geproefd hebt dat de Heere goedertieren is,](#)

In hoofdstuk 1 schreef Petrus over hoe gelovigen "opnieuw geboren" zijn uit Gods onvergankelijke zaad, het Woord van God, dat is "het Woord dat onder u verkondigd is" (1 Petrus 1:25). Nu ze deze nieuwe geboorte hebben meegemaakt, moeten de gelovigen alle slechtheid, bedrog, huichelarij, afgunst en kwaadsprekerij "wegdoen". Deze verdorvenheden zijn onverenigbaar met de nieuwe identiteit van een gelovige in de Messias; ze zijn onverenigbaar met de roeping van gelovigen om "elkaar vurig lief te hebben uit een rein hart", zoals dat staat vermeld in hoofdstuk 1, vers 22.

De geleerde Paul Achtemeier geeft een uitstekende samenvatting van waarom Petrus deze specifieke verdorvenheden opsomt:

κακία (kakos) [kwaad] is zeker een macht die de gemeente vernietigt, en die haaks staat op de daden die worden gemotiveerd door liefde (Rom 13:10). De volgende drie verdorvenheden - bedrog, huichelarij en afgunst - zijn ook schadelijk voor een gemeenschap, die is gebaseerd op wederzijdse liefde, omdat bedrog en huichelarij wijzen op daden die je eigen ik dienen ten koste van de naaste, en afgunst betekent dat je voor jezelf hogere wensen hebt dan voor de ander [...]. In deze context verwijst de laatste verdorvenheid (καταλαλία, "kwaadsprekerij") waarschijnlijk naar het uit gewoonte kleineren van anderen in plaats van een vorm van openlijke lasterlijke taal. Alles bij elkaar vertegenwoordigen ze het soort houdingen en handelingen, waarbij een echte gemeenschap, die is gebaseerd op liefde, onmogelijk is, en die daarom afwezig zijn bij personen die gehoor hebben gegeven aan het gebod om elkaar lief te hebben.

-Paul J. Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 144-145

Aangezien gelovigen "opnieuw geboren" zijn in de familie van God, moeten ze van hun broeders en zusters houden, wat betekent dat ze de verdorvenheden die schadelijk zijn voor de mensen om hen heen moeten wegdoen.

Hij zegt vervolgens, "En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien" (1 Petrus 2:2). God is niet alleen de bron van de geboorte van gelovigen, maar ook van hun geestelijke voeding ofwel "melk", die ons in staat stelt om geestelijk te groeien. Gelovigen zouden moeten "verlangen" naar dit geestelijke voedsel van God - dat wil zeggen dat we ons moeten concentreren om goddelijker te worden, op te groeien als kinderen van God, in plaats van ons bezig te houden met zaken als boosaardigheid, bedrog en kwaadsprekerij.

Het beeld van melk sluit aan bij de thema's van Petrus over geboorte en familie zijn. Net zoals een baby zijn moedermelk nodig heeft om fysiek te groeien, hebben gelovigen de melk van God nodig om geestelijk te groeien. De "zuivere geestelijke melk" verwijst naar het Woord van God. Het was het Woord van God, het Evangelie, dat is verkondigd aan de gemeente (1 Petrus 1:25), en dat de gelovigen hun nieuwe geboorte gaf (1 Petrus 1:23). En het is datzelfde zuivere geestelijk Woord dat gelovigen nodig hebben om op te groeien tot verlossing.

Zoals we eerder hebben vermeld, is voor Petrus de redding "reeds geschied, maar nog niet helemaal". Terwijl Petrus kan spreken over gelovigen die zijn "gered" wanneer ze door hun geloof worden ondergedompeld in de dood en de opstanding van de Messias - een geestelijke realiteit, die wordt gesymboliseerd door de waterdoop (1 Petrus 3:21) - is verlossing een levenslang groeiproces dat zijn climax zal bereiken in de uiteindelijke verlossing, die we ervaren wanneer de Messias terugkeert (1 Petrus 1:5, 7, 9, 13; 4:18).

Elders in de Schrift wordt het beeld van melk gebruikt voor de elementaire leerstellingen voor de nieuwe gelovigen (Hebreeën 5:12-14), maar dat lijkt hier niet de betekenis te zijn van deze beeldspraak, aangezien "melk" wordt neergezet als iets waar alle gelovigen naar zouden moeten verlangen. Zoals Achtemeier schrijft:

Het punt hier is niet dat de lezers verder moeten groeien dan het stadium van onvolwassen christenen; het punt is veel meer dat hun verlangen naar deze melk net zo aanhoudend moet zijn als het verlangen van de baby naar zijn of haar melk.

-Paul J. Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 146

Als je de Messias, door het geloof, werkelijk hebt ontvangen en opnieuw geboren bent in de familie van God - of zoals Petrus het zegt, "[indien u tenminste geproefd hebt dat de Heere goedertieren is](#)" (1 Petrus 2:3) - zou je naar het Woord van God moeten verlangen. Als je de goedertierenheid van de Heer hebt ervaren, wil je daar meer van ervaren. Jouw verlangen naar het Woord van God zou moeten zijn als het verlangen van een baby naar zijn of haar moedermelk. Je kunt jezelf vragen: "Beschrijft Petrus mij hier? Verlang ik naar het Woord van God? Zie ik het Woord van God als de bron van mijn geestelijke voeding?" Als we werkelijk opnieuw geboren zijn uit Gods onvergankelijke zaad, dat Petrus definieert als het Woord van God, dan zullen we ernaar verlangen om het Woord van God te bestuderen en het in praktijk te brengen.

Het belang van het Woord van God voor ons geestelijk leven wordt in een groot deel van het christendom tegenwoordig niet genoeg benadrukt. We moeten op de plaats komen waar we verlangen naar het zuivere geestelijke Woord van God. Laten we verdergaan:

1 Petrus 2:4-10

[en kom naar Hem toe als naar een levende steen, die wel door de mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren en kostbaar, dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\). Daarom staat er in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een hoeksteen die uitverkoren en kostbaar is; en: Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar; maar voor de ongehoorzamen geldt: De steen die de bouwers verworpen hebben, die is de hoeksteen geworden, en een steen des aanstoots en een struikelblok; voor hen namelijk die zich aan het Woord stoten, door ongehoorzaam te zijn, waartoe zij ook bestemd zijn. Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.](#)

Hier stelt Petrus de identiteit vast van zijn lezers - ze zijn een geloofsgemeenschap die is gebouwd op het fundament van de Messias. Ze zijn een heilig priesterschap dat de opdracht heeft gekregen om "de deugden te verkondigen" van God, die hen uit de duisternis heeft verlost. En toch, zoals Petrus later zal zeggen, leven ze momenteel als "bijwoners en vreemdelingen" in de wereld (1 Petrus 2:11-25). Petrus gebruikt beelden uit de TANAKH - het Oude Testament - om zijn lezers te beschrijven, waarbij hij hen in wezen identificeert met Israël, die God een "[koninklijk priesterschap, een heilig volk](#)" noemt en Zijn "[kostbare bezit](#)" (Exodus 19:5-6 NBG).

Laten we deze passage eens wat nader onderzoeken. Petrus zegt: "en kom naar Hem toe". Het verlangen van de gelovigen naar de geestelijk voeding zal hen naar de Messias leiden, die de bron is van de geestelijke vervulling. Wat Petrus vervolgens zegt over de Messias, staat centraal bij het begrijpen van de boodschap die Petrus aan zijn lezers geeft. Hij beschrijft de Messias als "een levende steen, die wel door de mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren en aangebracht". Net zoals de Messias door mensen werd verworpen, worden de gelovigen door de mensen verworpen. Net zoals de Messias uitverkoren en kostbaar is, zijn de gelovigen uitverkoren en kostbaar (1 Petrus 1:1, 15, 2:9). En net zoals de Messias werd gerechtvaardigd door Zijn opstanding uit de dood, zullen gelovigen worden gerechtvaardigd aan het einde van het tijdperk wanneer ze worden opgewekt tot eeuwig leven (1 Petrus 1:3-9). Maar in de tussentijd moeten de gelovigen delen in het lijden van de Messias (1 Petrus 2:24; 4:13-16).

Petrus gaat verder en zegt: "dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jesjoea de Messias". Gelovigen die verbonden zijn met de levende steen worden ook levende stenen waarmee God een geestelijk huis bouwt, een levende tempel waar de Geest van God woont. Dezelfde Geest "heiligt" en "rust" op de gelovigen (1 Petrus 1:2; 4:14).

Paulus gebruikt dezelfde beeldspraak om de gemeenschap van Joden en heidenen te beschrijven die verenigd zijn in de Messias:

Efeze 2:19-22

Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus (Jesjoea de Messias) Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest.

We lezen hetzelfde in 1 Korinthe:

1 Korinthe 3:16-17

Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont? Als iemand de tempel van God te gronde richt, zal God hem te gronde richten, want de tempel van God is heilig, en deze tempel bent u.

Het woord "u" in deze passage is meervoud en verwijst naar de hele gemeenschap van gelovigen. Nogmaals, de volgelingen van Jesjoea worden beschreven als een soort geestelijke tempel waarin de Geest van God woont.

Deze beeldspraak van een levende tempel was niet uniek voor de vroege volgelingen van de Messias. De Qumran-gemeenschap beschreef zichzelf bijvoorbeeld in dezelfde termen: "een tempel voor Israël", "een perfect en waarachtig huis in Israël", enzovoort (1 QS 8.5-9; 4Q511; f35.2-3). Op dezelfde wijze zagen de Farizeeën zichzelf als een soort priesters. Ze probeerden de protocollen van de Tempel uit te breiden naar hun gemeenschappen en huizen. In Markus 7 zien we bijvoorbeeld dat ze zich de priesterlijke rituelen voor het wassen van de handen toe-eigenden voor hun eigen gemeenschap (Markus 7:3; vgl. Exodus 30:17-21). Ze behandelden hun tafel zelfs als een verlengstuk van de tafel van God in de Tempel van Jeruzalem. Dit was de reden waarom het samenkomen aan tafel in de eerste eeuw zo belangrijk was - voor de Farizeeën waren gemeenschappelijke maaltijden tempelmaaltijden.

Overigens moet worden opgemerkt dat hoewel deze beelden en deze ideeën gebruikelijk waren onder het Jodaisme van het tijdperk van de Tweede Tempel, noch de Qumran-gemeenschap noch de Farizeeën zichzelf zagen als vervanging van de tempeldienst of het priesterschap in Jeruzalem. Zoals de geleerde Oskar Skarsaune schrijft:

Sinds de dagen van de "slechte priester" beschouwden de Essenen de Tempel als vervuild en de offers als ongeldig. Niettemin bleven ze gelofte-offers naar de Tempel sturen, en hun afwijzing van de huidige tempeldienst was geenszins bedoeld als minachting van de Tempel of een verklaring dat de dienst niet meer belangrijk was. **Integendeel, ze verwierpen de huidige vervuilde dienst, omdat ze de Tempel juist zo waardeerden.** In feite verwachtten ze de Tempel in handen te krijgen en deze dan te reinigen van vervuiling, of deze in de nabije toekomst te herbouwen, wanneer de grote eschatologische oorlog was begonnen. De geestelijke eredienst en de gemeenschappelijke maaltijd waren in Qumran slechts tijdelijke vervangingen voor de tempeldienst, die zo snel mogelijk zou worden hervat. Ondertussen kon de Qumran-gemeenschap zelf de Tempel van God worden genoemd: Hij was in hun midden.

-Oscar Skarsaune, *In the Shadow of the Temple: Jewish Influences on Early Christianity* (Downers Grove, IL: IVP Academic, 2002), blz. 114-115

Met betrekking tot de Farizeeën zegt Skarsaune vervolgens:

De Farizeeën probeerden van elke Israëliet een priester te maken en van elke maaltijd een tempelmaaltijd. Hun doel was om de heiligheid van de Tempel uit te breiden, niet om deze te vervangen of overbodig te maken.

-Oscar Skarsaune, *In the Shadow of the Temple: Jewish Influences on Early Christianity* (Downers Grove, IL: IVP Academic, 2002), blz. 121

Op dezelfde manier lijken de eerste volgelingen van Jesjoea nog steeds regelmatig te hebben deelgenomen aan de tempeldiensten in Jeruzalem. We lezen hier bijvoorbeeld over in het boek Handelingen (Handelingen 2:46; 3:1; 21:26). De auteur van Hebreeën zelf, die tot het uiterste gaat om de superioriteit van het hemelse priesterschap van de Messias aan te tonen, erkent nog steeds de voortdurende geldigheid van het Levitische priesterschap op aarde (Hebreeën 8:4). Dus moeten we de beeldspraak van de Tempel en het priesterschap, die Petrus gebruikt voor de gelovigen, niet zien als een indicatie dat hij een soort vervangingstheologie onderwees, zoals veel christenen hebben verondersteld. De auteurs van het Nieuwe Testament verschilden niet echt van de groepen zoals de Farizeeën en de Qumran-gemeenschap, die soortgelijke ideeën voor hun gemeenschappen onderwezen, terwijl ze de Tempel in Jeruzalem nog steeds waardeerden.

Met dat in gedachten, wat bedoelt Petrus als hij zegt dat volgelingen van Jesjoea "[geestelijke offers moeten brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\)](#)"? Nogmaals, het concept van "geestelijke offers" was gebruikelijk onder de Jodaisme van die tijd. De Wijsheid van Sirach, geschreven rond 180 v.Chr., spreekt bijvoorbeeld over gehoorzaamheid en geven aan de armen als een soort van offers:

Sirach 35: 1-7 (WV)

Wie de wet in acht neemt, brengt vele offers, wie zich houdt aan de geboden, brengt daarmee een vredeoffer; wie een weldaad bewijst, brengt een spijsoffer, en wie een almoes geeft, brengt een dankoffer. De Heer schept genoeg in het breken met de slechtheid, en breken met de ongerechtigheid is verzoening. Verschijn niet met lege handen voor de Heer, want al deze dingen eist het gebod.

Natuurlijk spreekt het Oude Testament zelf over berouw en gebed als een soort offers (Psalm 51:16-19; 141:2). In wezen spoort Petrus zijn lezers aan om God lief te hebben en elkaar lief te hebben door "geestelijke offers" te brengen - berouw te hebben van zonde, God te prijzen, goede werken te doen, vriendelijk te zijn en te voorzien in de behoeften van je naasten (1 Petrus 1:15-16; 2:24; 3:6, 10-13). Dit zijn het soort "offers" die God acceptabel vindt.

Voor meer informatie hierover, bekijk dan onze studie: [Geestelijke Offers: Wat Moeten We Offeren aan God?](#)

Petrus geeft vervolgens een Bijbelse ondersteuning voor zijn beweringen over Jesjoea. Hij citeert Jesaja 28:16 en identificeert Jesjoea als de "hoeksteen", het fundament van het huis. Gelovigen die hun geloof hebben gesteld in de Messias, zullen niet beschaamd worden. Ongeacht hoe de cultuur hen zou beschamen, zal God zo iets nooit doen. Zoals de geleerde Duane Watson opmerkt:

Het werkwoord "te schande maken" (*kataischynō*) heeft de vorm van een passieve aanvoegende wijs, dat in de LXX verwijst naar Gods beschamende tegenstanders en de ongelovigen (Ps 118:31, 78, 116 [119:31, 78, 116]; Jes 47:3; Jer 23:40; Eze 16; 23). De dubbele ontkenning van het citaat bevestigt dat God absoluut nooit personen zal beschamen die in Christus geloven. De belanghebbenden kunnen er zeker van zijn dat, hoe ze ook worden beschaamd door hun burens vanwege hun omgang met de verworpen Steen (vers 7), ze door God niet zullen worden beschaamd.

-Duane F. Watson & Terrance Callan, *First and Second Petrus* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2012), blz. 50

In tegenstelling tot de gelovigen struikelen de ongelovigen over de "steen" - dat wil zeggen, de Messias. Hier citeert Petrus Psalm 118:22. Volgens Petrus: "[voor hen namelijk die zich aan het Woord stoten, door ongehoorzaam te zijn, waartoe zij ook bestemd zijn](#)". De ongehoorzaamheid van de ongelovigen verwijst specifiek naar hun onwil om in het Woord te geloven, dat Petrus eerder heeft gedefinieerd als het goede nieuws dat onder zijn lezers is verkondigd (1 Petrus 1:25).

Uit dit vers blijkt dat de ongelovigen *voorbested* waren om niet te geloven en ongehoorzaam te zijn. Sommigen zien dit vers zelfs als bewijs dat God bepaalde mensen heeft voorbestemd tot dit lot. Heeft God mensen voorbestemd om niet te geloven en dus eeuwige veroordeeld te worden, of zijn mensen in staat om hun eigen keuzes te maken om de boodschap al dan niet te geloven?

In zijn tweede brief vertelt Petrus ons dat God niet wil dat *iemand* verloren gaat, maar dat *allen* tot bekering komen (2 Petrus 3:9). Dit weergalmt het hart van God dat door de profeet Ezechiël wordt weergegeven, waar God de goddelozen letterlijk *smeekt* om zich te bekeren (Ezechiël 33:10-20).

Ezechiël 33:11

Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE (JHWH), Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! Bekeer u, bekeer u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?

Bovendien zei Paulus, tijdens zijn gesprek met de heidense filosofen in Athene, dat God "[alle mensen overal oproept om zich te bekeren](#)" (Handelingen 17:30). Maar als God sommigen heeft voorbestemd om de boodschap niet te geloven, dan is het voor hen onmogelijk om aan deze eis te voldoen. Ze *kunnen het gewoon niet*. Hoe kan God, die volkomen rechtvaardig is, iets bevelen dat Hij voor sommige mensen onmogelijk maakt om te gehoorzamen, en hen daar dan voor veroordelen?

Als we naar het geheel van de Bijbel kijken, lijkt het erop dat God ernaar verlangt dat mensen zich bekeren, en Hij is bedroefd als ze dat niet doen. Het lijkt erop dat mensen een keuze hebben om zich te bekeren of niet, en ze zullen worden vergeven of veroordeeld op basis van de keuze die *zij zelf* maken. Als God bepaalde mensen voorbestemt om te geloven of op een bepaalde manier handelen, lijkt het vreemd dat Hij bedroefd zou zijn over wat zij geloven en doen. Het lijkt vreemd dat hij de wens uitdrukt dat mensen gehoorzaam leven als het eigenlijk Zijn wil is dat ze ongehoorzaam zijn.

Dus, hoe zouden we dit vers in 1 Petrus kunnen begrijpen, dat lijkt te zeggen dat sommigen "voorbestemd" waren om ongehoorzaam te zijn? Nou, we zouden kunnen beginnen met de vraag: Is dat werkelijk wat er staat?

Andere vertalingen geven aan dat God niet bepaalt dat mensen niet geloven, maar *de straf* bepaalt voor het ongeloof. Laten we bijvoorbeeld eens bekijken hoe NASB uit 1995 dit vers weergeeft:

1 Petrus 2:8, (NASB 1995 vertaald)

[...want zij struikelen omdat ze Gods Woord niet gehoorzamen, en tot dit oordeel zijn zij ook bestemd.](#)

Als we deze vertaling volgen, zegt Petrus niet dat God sommige mensen heeft voorbestemd om het Woord niet te gehoorzamen. Hij zegt dit: gelovigen en ongelovigen zullen verschillend reageren op de Messias, de "steen". Gelovigen zullen Jesjoea als de kostbare hoeksteen beschouwen (1 Petrus 2:6-7a). Hiervoor zullen die gelovigen geëerd worden. Ongelovigen daarentegen zullen Jesjoea als een "steen des aanstoots" beschouwen en over Hem struikelen (1 Petrus 2:7b-8). Hun struikelen zal tot een veroordeling leiden. God heeft eer en redding gekozen voor de gelovige en straf voor de ongelovige. Door over de steen te struikelen - het Woord af te wijzen - hebben de ongelovigen hun lot voor de eeuwigheid bepaald. Nogmaals, het is niet het ongeloof dat is voorbestemd, maar de straf voor dat ongeloof. Deze interpretatie van het vers lijkt logischer en is meer in harmonie met de andere passages.

(Voor een technische analyse van de Griekse brontekst, verwijzen we je naar Armin J. Panning, "What Has Been Determined (ἐτέθησαν) in 1 Petrus 2:8?" *WLQ* 98 [2001]: 48–52.)

Verderop spreekt Petrus opnieuw over de identiteit, die zijn lezer hebben in de Messias. Zinspelend op passages in het Oude Testament, over Israël, noemt Petrus zijn lezers "[een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte](#)". Zoals het altijd de bedoeling is geweest van Israël, dringt Petrus er bij zijn lezers op aan "[opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht](#)". Het contrast tussen licht en duisternis was een veelvoorkomend motief in het Oude Testament, waar duisternis staat voor scheiding van God en licht voor de aanwezigheid van God (Spreuken 2:13; Psalm 43:3; Jesaja 2:5; 9:2).

Petrus past deze titels en oudtestamentische beschrijvingen van Israël opzettelijk toe op zijn overwegend niet-Joodse toehoorders. Hij wil hen identificeren met Israël. Door de Messias zijn ze volwaardige leden geworden van de familie van God. Daarom hebben ze dezelfde opdracht om Gods deugden te verkondigen.

Het volgende citaat dat Petrus op zijn lezers toepast is heel interessant. Hij zegt: "[die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent](#)".

Hier citeert Petrus Hosea 1:10 en 2:23, die een omkering beschrijven van Gods oordeel over het noordelijke Koninkrijk Israël. God zegt tegen Hosea dat hij zijn tweede kind "[niet Mijn volk](#)" en derde kind "[geen ontferming](#)" moet noemen, wat de vervreemding van Israël van God symboliseert (Hosea 1:6-9). God verbande het noordelijke Koninkrijk van Israël, en ze werden verstrooid onder de volken. Maar in tegenstelling tot het zuidelijke Koninkrijk Juda, dat naar Babylon werd verbannen, keerde het noordelijke Koninkrijk nooit terug.

De context van Hosea's profetieën, die Petrus citeert, is Gods belofte om het Koninkrijk van Israël aan het einde der tijden te herstellen. Op een zekere dag zullen de getrouwe restanten van de noordelijke en zuidelijke Koninkrijken worden herenigd. Net als Paulus (Romeinen 9:24-26), past Petrus deze profetieën toe op zijn *niet-Joodse* lezers - degenen die deel zijn gaan uitmaken van Gods volk door het geloof in de Messias! Petrus ziet deze trouwe heidenen, die tot de Heer zijn gekomen, als de vervulling van de profetieën van Hosea over het herstel van Israël!

Hoe werkt dat? Welnu, toen het Noordelijke Koninkrijk van Israël werd verbannen, werden ze "[niet Mijn volk](#)". Heidenen, die tot de andere volken behoren, zijn per definitie ook "niet Mijn volk". Dus toen het Noordelijke Koninkrijk van Israël werd verstrooid onder de volken, was er geen onderscheid meer met de heidenen - er was geen onderscheid meer tussen het Noordelijke Koninkrijk waarover Hosea spreekt en de andere volken, waar het Noordelijke Koninkrijk deel van ging uitmaken. Waarom is dit belangrijk? Omdat, in de gedachten van Petrus, wanneer hij deze heidenen die "niet mijn volk" zijn, tot geloof ziet komen in de Messias, hij dat ziet als de belofte van het herstel van Israël, dat weer tot bloei komt. Aangezien het Noordelijke Koninkrijk van Israël niet meer te onderscheiden was van de volkeren, is de enige manier voor God om Israël te herstellen, door de rest van de volkeren binnen te halen!

Voor alle duidelijkheid: Petrus gaat er waarschijnlijk niet vanuit dat al deze heidenen, die tot geloof zijn gekomen in de Messias, fysieke afstammelingen zijn van de oude Israëlieten. Hij en Paulus leggen gewoon een verbinding tussen Israël dat "[niet Mijn volk](#)" wordt genoemd en deze heidenen, die ook "niet Mijn volk" zijn, en tot geloof zijn gekomen in de Messias. Omdat Israël "[niet Mijn volk](#)" is geworden, is de enige manier om hen te herstellen, het verwelkomen van *al* het "niet Mijn volk". Met andere woorden, aangezien Israël verstrooid was onder de heidenen en ze zelf heidenen waren geworden, werd daarmee de belofte van God om Israël op een zekere dag te herstellen, mogelijk gemaakt voor *alle* heidenen, die zo bij dat herstel betrokken raken. Zoals de geleerde Jason Staples opmerkt:

God heeft voorzien in de redding van de heidenen door Efraïm onder de naties te verstrooien, alleen om te worden hersteld. Door Efraïm te redden, redt God de naties; door de naties te redden, redt God Efraïm. Het nieuwe verbond herstelt dus niet alleen Israël, maar vervult ook - in het onvoorziene plan van God - de beloften aan Abraham dat alle volken gezegend zouden worden, niet "door" zijn zaad (d.w.z. als buitenstaanders), maar door opgenomen te worden en deel te gaan uitmaken van zijn zaad (Gal 3:8).

-Jason A. Staples, "What Do the Gentiles have to Do with 'All Israel'? A Fresh Look at Romans 11:25-27," *JBL* 130, no. 2 (2011): 371-390

Als de overwegend heidense toehoorders van Petrus nog enige twijfel hadden over wie ze waren in de Messias, zou deze beschrijving van Petrus meer dan voldoende zijn geweest om hen gerust te stellen. Iedereen die in de Messias gelooft, ongeacht hun etniciteit of culturele achtergrond, maken deel uit van het volk van God, Israël.

Een intens verlangen hebben naar God

Laten we nog eens kijken naar de karakterisering van de gelovigen, die Petrus benoemt aan het begin van hoofdstuk 2. Volgens Petrus verlangen echte gelovigen "naar de zuivere geestelijke melk". Ze hebben geproefd en gezien dat de Heer goed is, dus ze willen meer van Hem! Door ons leven aan God te wijden, overwinnen we de vernietigende verdorvenheden van ons vorige leven - de boosaardigheid, bedrog, huichelarij, afgunst en kwaadsprekerij die ons hart verteren, zoals Petrus eerder aangaf. We doen die verdorvenheden alleen maar weg als we voortdurend de Heer gaan nastreven, door ons onder te dompelen in Zijn Woord en te groeien in onze relatie met Hem. Rechtvaardig gedrag vloeit voort uit een relatie met God. We zouden allemaal naar die diepe, betekenisvolle relatie met Hem moeten verlangen.

Zoals de psalmist verkondigt:

Psalm 42:1-2

[Zoals een hert schreeuwt naar de waterstromen, zo schreeuwt mijn ziel tot U, o God! Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God. Wanneer zal ik binnengaan om voor Gods aangezicht te verschijnen?](#)

Weerspiegelt deze Psalm jouw verlangen naar Hem? Heb je die hartenwens alleen maar om een glimp op te vangen van Zijn glorie, om Zijn aanwezigheid in je leven te ervaren? Heb je dorst naar Hem?

Te veel belijdende gelovigen behandelen God als een extra dingetje dat ze hebben toegevoegd aan hun leven. Er is geen echte relatie. Hun geloof is niet zo belangrijk voor hen. Ze belijden dat ze in God geloven, maar hun leven weerspiegelt dat geloof niet. Dat is niet het soort "relatie" waar God naar verlangt.

Als je merkt dat je je niet verbonden voelt met God, maar je wilt veranderen en een diepere en betekenisvollere relatie met Hem wilt hebben, dan moet je aan de slag! Wacht niet tot het jou gewoon overkomt, want dat zal waarschijnlijk niet gaan gebeuren. Zoals elke relatie vereist het opbouwen van een diepere relatie met God enige inspanning.

Net zoals je afspraken maakt met je partner, moet je ook tijd indelen om met God door te brengen. Geef prioriteit aan die relatie. Overweeg om te beginnen met het besteden van slechts één uur per dag aan gebed, de Schrift te lezen of te zingen voor God.

Als je worstelt met luiheid of vergeetachtigheid, stel dan een verantwoordelijkheidsplan op om jezelf aan te moedigen en je eraan te herinneren om hieraan te werken, om die geestelijke intimiteit met Hem op te bouwen. Je zou een alarm op je telefoon kunnen aanzetten om jezelf eraan te herinneren om wat tijd vrij te maken om met God door te brengen. Je kunt jouw partner of een goede vriend vragen om jou te helpen, en hen toestemming geven om jou te vragen naar je voortgang, om er zeker van te zijn dat je jouw plan uitvoert. Je kunt een dagboek bijhouden, of jouw gebeden en gedachten over de Schrift opschrijven.

Zoals Jakobus schrijft: "[Nader tot God, en Hij zal tot u naderen](#)" (Jakobus 4:8). Als je die stap naar God zet, zal Hij je bij die stap ontmoeten. "[verlang vurig, ... naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien](#)", tot je verlossing."

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries# \(USA\)](https://twitter.com/119Ministries#(USA))